

След него приближава Лила, облечена в тънко износено палтенце.

Мъжът спира и я причаква.

- Здравей! - казва му Лила, като се спира при него.

Той бърка в джоба на полушубката си и вади от там няколко сгънати листа.

- Ето директивите за подготовка на стачката. - Написани са със симпатично мастило. Да се разучат внимателно и унищожат веднага!

Лила прибра бързо листата в джоба на палтото си.

- Има ли да ми казваш друго?

Очите на мъжа се спират втрончено върху нея.

- Да. Имам и устно съобщение.

- Какво?

- Павел Морев да се изолира от партийна работа.

- Как!

- Остави чувствата на страна! - Съгласи се, че не може да работим с братя на един тютюнев магнат.

Х

Два светли фара приближават главоломно в тъмнината.

Раздира нощта ревът на локомотивната сирена.

Павел обляга главата си назад и мисли. Лицето му има измъчен вид.

То се люшка ритмично от движението на влака.

Х

- Хайде, запали печката, нахрани се и си легни. Аз ще отида да взема майка ти от Симеонови, - говори Лилко на дъщеря си.

Той е облечен в овехтяло палто и се готви да излезе.

Лила седи на миндера и замислено кима с глава на баща си.